

Rohatecká obec

25. ročník - číslo 6/2021

Téma: Rybářství v Rohatci

Rybářské štěstí

Obsah

TÉMA: RYBÁŘSTVÍ V ROHATCI

- Rybáři, kapr a symbolika Vánoc 3
- Rybářství na Rohatecku 7
- Rozhovor s rohateckým rybářem
Jožinem Tomšejem 20

OBECNÍ ZPRÁVY 4

- Podařilo se nám 4
- Matrika 4
- Kalendárium 4
- Oznámení 4
- Poděkování SÚS JMK 4
- Někdy i šílená náhoda může být vlastně výhodou 5

HISTORIE 5

- Kouzlo Vánoc v minulosti 5

ŠKOLSTVÍ 8

- Okénko z mateřské školy 8
- Africké pohádky 8
- Konference Agrese a šikana očima žáků 9
- Halloween ve škole 9
- Legenda V+W aneb Příběh Osvobozeného divadla 10
- HRAVĚ jíme ZDRAVĚ 10
- Návštěva SOU Veselí nad Moravou 10
- Florbalový zápas a naše 3. místo! 11

KULTURA 11

- Kukátkem do knihovny 11
- Beseda s cestovatelem Michalem Štěpánkem 11
- Knihovna – nové knihy 12
- Záhady na dosah ruky 13
- Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora 13

SPOLKY 14

- Podzimní zážitky SZPO 14
- 20. výročí vzniku Klubu důchodců 15
- Vydařený zájezd 16
- Myslivecké okénko 17
- Vydařená akce Kynologického klubu 17
- Sportovní kynologie 18

FARNÍ OKÉNKO 18

- Advent 18
- Citát z Bible 19
- Zprávičky 19
- Malá duše a slunce - Hovory s Bohem pro děti 19
- Spolčo dětí na faře 19
- Pro rodiče 19
- Vánoce - Boží narození 19

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ 20

- Jak by asi bylo v pekle 21

SPORT 22

- Předhodový turnaj v malé kopané 22

Rybáři, kapr a symbolika Vánoc

Ryba je pradávným symbolem křesťanství a bývala tajným heslem prvotních křesťanů. Je to živoučích, poslední znamení zvěrokruhu propojené se souhvězdím Ryb na hvězdné obloze a bezpochyby významný pokrm na štědrovečerní sváteční tabuli.

I když tradice kapra na Štědrý den je za ta dvě století poměrně mladá, lidé si ji rychle přivlastnili a upozadili tak hrachovou polévku, vařenou čočku nebo kubu. Jako děti jsme si schovávaly spolu s rodiči šupiny z kapra pro štěstí a dávaly si je i do peněženek pro hojnost. Nedávno mně jedna taková stará „šupina štěstí“ odněkud vypadla na koberec a já zjistil, že ten pocit s ní spojený tam stále zůstává.

Čtyři Kristovi učedníci, apoštolové, byli rybáři původním povoláním a svatý Petr se stal patronem všech rybářů. Symbol ryby – Ichthys využíván ranými křesťany a přezdívan jako „Ježíšova ryba“ bývá vnímán jako kryptogram. Když se čte jako slovo složené z prvních písmen jako „Ježíš Kristus, Boží syn a Spasitel.“ Iezús Christós Theú Hiós Sotér.

Malby ryby v katakombách mohly být a byly jistou formou křesťanského umění, ale ve skutečnosti se v jeskyních objevovaly již dávno předtím. Z doby bronzové známe jejich ztvárnění i z předmětů denní potřeby a i ze zbraní. Babyloňané byli silně zasaženi znakem ryby a mezi prvními rozdělili sluneční pouť v průběhu roku zvěrokruhem na dvanáct souhvězdí.

Když se zastavíme u toho slova rozdělení, tak to vidíme křiklavě právě v dnešních dnech. Tímto zvláštním způsobem dělení to asi moc neznáme. Z dřívějších dob socialismu jsme taky byli rozdělení, ale jinak. Dnes někdo svobodně protestuje, že mu někdo jiný bere svobodu. Jiní zase prohlašují, že nechtějí být jako ovce. Mají rádi možná víc pejsky a kočičky. To naprosto respektují. Co je úplně přes čáru a velmi nefér s lidmi přeživšími holocaust je to, když si někdo v rámci svých současných protestů nalepí žlutou hvězdu na kabát.

A jsme zpět u symbolů. Mně osobně bylo vždy bližší spojování a sblížování. Víím, že to vždy nejde. Lze souhlasit, když mluví z hradního kanálu, o kterém může být neslušné si myslet, že je ovce, nám oznámil, že mu prezident řekl, že je jeho štít a meč. A že modlitba je nejdůležitější. Inu krásná slova a dobrý kanál.

Na tomto světě žijeme v průměru asi 4 000 týdnů a v tomto časovém prostoru musíme stihnout celý náš soukromý, rodinný i pracovní život. Přečíst všechny knížky, vidět všechny filmy, slyšet všechnu hudbu. Rybáři i my ostatní stihneme jen to, co stihneme. Čas plyne jako ta voda v řece a je docela nekompromisní. Nevrací se nazpět. Dívat se dopředu je perspektivní a může být inspirací. Při otočení hlavy zpět nás totiž může bolet za krkem.

Krásné sváteční dny uvnitř i vně.
Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Podářilo se nám

I když v tomto státě jsou dotace spíše džunglí a již více než rok se vše točí denně okolo koronaviru, stále zkoušíme shánět finance na naše nápady a projekty tam, kde to jde. Podali jsme čtyři žádosti o vybudování retenčních nádrží na dešťovou vodu u našich obecních objektů. Jeden výsledek už víme, a po velkém boji s úředníky v Praze a dokazování, kolikrát v roce nám tady prší a že občas přijde i přívalový déšť, se podařilo vybojovat dotaci na vybudování dvou retenčních nádrží pro rekonstruovaný kulturní dům na Kolonii ve výši skoro 1,5 milionu Kč. A protože je to rekonstrukce velká, zkusili jsme také získat finance na výměnu oken a na zateplení a izolace. Tady jsme byli také úspěšní a fond nám přiznal dotaci skoro 2,3 milionu Kč. Snad nám počasí dovolí rychle obě stavby provést a dotace čerpat. Kulturní dům by měl být snad do Velikonoc již kompletně rekonstruován a vybaven. Bohužel jsme si jej nemohli nadělit pod stromeček, protože tornádo také velmi zahýbalo s dodávkami krovů, prací statiků a tesařů. Těšíme se, až se dílo podaří.

Jara Adamec, starosta

Poděkování SÚS JMK

Pro někoho se to zdá jako samozřejmost, někdo nad tím mávne rukou, spousta lidí se denně zbytečně rozčilovala na semaforech, protože v dnešní uspěchané době si už mnoho lidí ani neuvědomuje, že věci opravdu nejdu mávnutím kouzelného proutku jako Harry Potter a ideálně v noci... Pravdou však zůstává, že po mnoha letech a mnoha vážných nehodách, z nichž některé skončily tragicky, máme cestu z Rohatce do Hodonína opravenou. Vyjeté koleje, poničený mostek po nehodě, zanesené příkopy, které neodváděly vodu z obce a občas i komunikace se staly minulostí. Děkuji za Rohatec, že naše mnohaleté prosby byly vyslyšeny, a po opravě krajských silnic na Mírové, Vítězné a Na Kopci byla provedena tato také velmi důležitá oprava. Celá navíc proběhla za polovinu plánovaného času. Budeme se těšit na další spolupráci. Děkuje Správě a údržbě silnic JMK za tento vánoční dárek, který zvýší bezpečnost a snad již brzo také cyklostezka bude.

Jara Adamec, starosta

Matrika

Narození: 3

Diamantová svatba:

Štěpán a Zdeňka Zelinkovi
Matěj a Drahomíra Lučanovi

Úmrtí:

Josef Rybecký, 78 let
Helena Žaludková, 86 let
Vlasta Holmoková, 74 let
Michal Dudok, 89 let
Karel Bláha, 80 let
Milada Kučerová, 73 let
Danuše Antošová, 73 let
Anna Antošová, 96 let

Kalendárium

15. 1. Krojovaný ples

22. 1. Reprezentační ples obce

5. 2. Ples sportovců

12. 2. Tradiční hasičský ples

19. 2. Ples SRPŠ

26. 2. Fašaňk

OZNÁMENÍ

Oznamujeme občanům, že v návaznosti na Obecně závaznou vyhlášku obce Rohatec č. 3/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství dochází od 1. 1. 2022 ke změně poplatku za svoz a likvidaci odpadů:

- sazba poplatku za svoz a likvidaci odpadů činí od 1. 1. 2022 **600 Kč/1 osoba/rok**
- pro občany, kteří dosáhnou věku 70 let, je částka snížena a činí **480 Kč/1 osoba/rok**
- občané, kteří hradí poplatek přes SIPO, nemusejí pro-

vádět žádné změny, změna bude provedena ze strany obce

- občané, kteří mají zadány úhrady poplatku trvalým příkazem prosíme, aby si částku upravili

Poplatek je splatný:

- a) jednorázově, nejpozději do 31. 5. příslušného kalendářního roku
- b) nebo ve dvou stejných splátkách, a to vždy do 31. 3. a do 30. 9. příslušného kalendářního roku
- c) ve dvanácti stejných splátkách, a to vždy nejpozději posledního dne příslušného kalendářního měsíce

Někdy i šílená náhoda může být vlastně výhodou

V listopadu započala oprava krajské komunikace Rohatec – Hodonín, kterou prováděla firma SKANSKA. Shodou náhod se přesně ve stejném termínu rozběhla oprava státní silnice I/55 také v úseku Rohatec – Hodonín, kterou prováděla firma SWIE-TELSKY.

Napsalo se o tom mnoho zlého, spousty nepravdivých informací i výhodnosti, že to dělá jedna firma, proč se to takto opravuje, když to jsou státní silnice atd. atd. Člověk nestačil zírat, jak zdržení na cestě může lidem zatemnit mozek. Místo radosti, že bude opravená cesta, do jejich myslí vstupuje šílenství, protože si prostě nepřivstanou o 15 minut dřív, když vědí, že mají po cestě semaforey. Osobně tudy projíždím někdy i několikrát denně, vždy jsem čas strávený při čekání na červené dobře využil, ať už vyřizováním hovorů, jelikož stále něco řeším, nebo chvílí klidu, kdy jsem si raději s úsměvem na tváři zpíval v autě s rádiem a měl radost z toho, že cesta, na které se stalo tolik nehod, bude konečně v novém

kabátu a bezpečnější. Sociální sítě však byly plné stovek i tisíců negativních poznámek. Ale to v mnohém nebyli lidé z Rohatce, ale jen ti, kteří projíždějí a tak je jim život v naší obci ukradený a lhostejný.

Jaký byl důvod opravy I/55? Asi málokdo z naštvaných má kompletní informace o vývoji a plánech ohledně dálnice D/55, a tak se lidé čím dál více spoléhají na FB a zaručené informace jedna babka povídala. Zjistit si pravdu se dnes nikdo neobtěžuje, ale roznášet zlobu je přece tak jednoduché a rychlé. Mohu za obec Rohatec být jen rád, že obě akce probíhaly zcela náhodně (jednu silnici vlastní kraj a druhou stát), ptáte se proč? Protože kdyby neprobíhaly současně, tak veškerá doprava by místo čekání na semaforey na I/55 projížděla přes celou naši obec, od Alexy až po Autorenovu. Jen pro názornost. Po silnici I/55 projede DENNĚ více než 11 tisíc automobilů a kamionů. To by některým na ulici Nové Řádky a Hodonínská vypadla i okna z rámu. Myslím, že je jasné, že rychlost také dodržuje málokdo. A tak něco, co

všem z okolí a projíždějícím připadalo jako čirý nesmysl, byla vlastně záchrana pro naši obec. I tak někteří neznalí situace se snažili dostat směrem na Hodonín skrze naši obec. Jelikož máme radar, vše lze velmi snadno spočítat. Rozdíl mezi zářím bez opravy a listopadem s opravou nám ukazuje na navýšení počtu vozidel projíždějících kolem Pneu Koubek o 23 tisíc aut navíc, a to i přesto, že jela k semaforům. Je tedy zcela jasné, že nás situace vlastně zachránila, protože i při současných pracích na obou stavbách projelo přes naši obec o 23 tisíc aut a kamionů více. Samozřejmě to nikoho přespolního zajímat nebude, ale nás by to zajímat asi mělo, a měli bychom z toho vlastně mít radost. To je stav, který nám poslední dobou dost často chybí, mít radost... Vím, že jsem bláhový, věčný snílek spoléhající se na dobrotu lidských srdcí a rozumné uvažování, ale vždy pro mne bude důvod k radosti, když se něco opravuje u nás, a ne někde u Blanska nebo na Znojemsku.

Jara Adamec, starosta

Historie

Kouzlo Vánoc v minulosti

Vánoce jsou dobou pohody, klidu a míru. Jsou i dobou vzpomínání, zvláště těch starších. Pohodové ale nebyly v roce minulém a lepší to nebude ani letos. I tak se můžeme potěšit vzpomínkami na to, jak probíhaly Vánoce v minulosti. Přípravy na tak významné svátky začaly vždy dlouho předem, zvláště ve škole. V Rohatci bývaly školy dvě. Jedna menší tzv. malotřídka v Kolonii. V obou se pilně nacvičoval program na předvánoční shromáždění dětí s rodiči i pozvanými hosty. Říkalo se tomu vánoční besídka. Konávala se v sále bývalé Sokolovny vedle školy koncem listopadu nebo začátkem adventu. Předem školní mládež s pomocí učitelů i ochotných rodičů sál vyzdobila, v čele vedle jeviště stál nastrojený velký vánoční strom. V určený den, obvykle to bývala neděle, Sokolovna ožila různými scénkami, zpěvem koledí i přednášením básniček a přání školáků. Na závěr zástupce obce i školy popřál hezké vánoční svátky i pohodu v příštím roce.

Rovněž poslední den před vánočními prázdninami se konávala malá slavnost s pohoštěním ve třídách škol. Maminky

napekly cukroví, které pak dětem rozdaly. V každé třídě byl vánoční stromek a na kamnech se vařil čaj nebo i kakao, které dostal každý do svého oblíbeného hrníčku přineseného z domova. Všichni v pohodě naslouchali vyprávění svých učitelů. Každý dostal malou vánoční kolekci věnovanou

čokoládovou Küfferle. V krabičce bylo několik salonků a menší čokoládová figurka. Opět se zpívaly koledy a děti se rozcházely v povznesené náladě na vánoční prázdniny.

Součástí předvánoční doby bývalo i školní loutkové divadlo v obou školách. Loutky oživovali učitelé, rodiče nebo i star-

ší žáci. V roce 1944 pořídila čokoládovna Küfferle škole k podpoře výuky promítací přístroj pro němý film. I když byl využíván po celý rok, v předvánoční době přinášelo promítání filmů hodně radosti, protože filmy byly jen kreslené nebo hrané veselohry. Promítalo se v jednotlivých nebo spojených třídách. Film byl němý, ale z tříd se ozýval veselý smích. To vše přispívalo k dobré předvánoční náladě. V roce 1946 se objevil nápad, že by se měly připomínat Vánoce i veřejně v obci. Záminkou k tomu se stalo pořádání různých sbírek nebo vánoční koledování. K tomu bylo potřeba pořídit rostlý jehličnatý strom, který by nazdobený připomínal Vánoce. Nápad se zalíbil obci i místnímu knězi, kterým byl v tu dobu Alois Stoniš. Organizátorem byla opět škola s obecním úřadem. Místo pro vysazení bylo vybráno v blízkosti kostela a tehdejšího obecního úřadu, kde se pohybuje nejvíce lidí. Provedení se ujal pan František Bačík z Kolonie. Byl znalcem přírody a lesů v okolí, měl známost lesníka v Radějově, tak společně vybrali nejpěknější mladý smrček v radějovském lese. Místní stolař zhotovil bednu pro převoz a pan Bačík spolu s tehdejším řídícím učitelem Josefem Bízou, který vlastnil osobní auto, přivezli na podzim stromek i s balem zemin na vybrané místo a spolu s dětmi místní školy slavnostně zasadili. Z Radějova přivezli ještě jeden menší stromeček a ten zasadili u školy v Kolonii. Již první Vánoce ozdobené posloužily svému účelu. Venkovní elektrické osvětlení ještě nebylo, místa v obci osvětlovalo jen několik žárovek na sloupech elektrického rozvodu. I tak byla radost velká zejména mezi školní mládeží. Koncem ledna při odstrojování pobíhalo kolem stromku několik chlapců. Bylo již vidět, jak se vysazení podařilo, jehličí se krásně zelenalo. Jeden z chlapců při probíhání kolem keřů zachytil vrchní část mladého smrčku, kterou i s větvíčkami ulomil. Zůstala viset jen na kousku kůry. Všichni zažívali zklamání. Našel se ale šikovný a obětavý občan pan Josef Hasík, který pohotově zasáhl. Přiložil ulomenou část zpět, naplnil kus plátna zeminou a zlomenou část tím obalil. Každý den pak bal vlhčil. I když naděje na srůst byla malá, již na jaře bylo znát, jak se vše podařilo, stromek dále vyrůstal do krásy.

Vánoční školní tradice v padesátých letech postupně zanikaly, ale oba stromky mohutněly. V roce 1972 se rekonstruovala rozvodná elektrická síť po obci, byla uložena do kabelů a vybudováno veřejné osvětlení na stožárech. Při této příležitosti pořídil místní národní výbor pro stromek u kostela osvětlení s barevnými žárovka-

mi. Od této doby již vzrostlý každoročně připomínal Vánoce. Tradice se obnovily po roce 1989. Výzdoba se rozšířila na již vzrostlý strom v Kolonii v ulici Mírová, ale také na stožáry veřejného osvětlení. Začala rovněž nová tradice v podobě ži- věho betlému. První se konal v roce 2004 u nové budovy obecního úřadu ze strany pošty. Tato forma se velmi dobře ujala a v dalších letech se konala u nové školy pod názvem Vánoční koledování.

Koná se takto dodnes. Organizuje ji základní škola. Zpívají se koledy a vše je doplněno malým vánočním trhem. Každoročně se zde schází velký počet dospělých, mládeže i dětí. V době adventní také bývá v kostele vánoční koncert místního pěveckého sboru nebo některého souboru z blízkého okolí. Jen poslední dva roky Vánoce omezila pandemie. Po roce 2000 se značně rozšířilo barevné osvětlení celé obce na stožárech. Strom u kostela byl pro

stáří skácen a nahradily jej dva již vzrostlé stříbrné smrky u obecního úřadu a na levé straně kostela u silnice, rovněž každoročně osvětlené stejně jako vzrostlý smrk v ulici Mírová v Kolonii. Vše tak dokresluje vánoční atmosféru. Druhý smrk přivezený z Radějova v roce 1946 zůstal jen v Kolonii u bývalé školy a osiřel po jejím zrušení. V současnosti dosahuje již značné výšky.

Zdeněk Bíza

Rybářství na Rohatecku

Lovci a sběrači v době kamenné, kteří se na písčítých prostorech v blízkosti řek usazovali, byli s největší pravděpodobností prvními rybáři v našem kraji. Stejně tak jako rybolov dokládají četné archeologické nálezy i sběračství škeblí.

Samotné rybníkářství se na Hodonínsku těšilo velkému zájmu od druhé poloviny 15. století. K prvnímu rozmachu rybníčního podnikání došlo ve 14. století. Stalo se jedním

z nejvýnosnějších článků tehdejšího hospodářství. Mezi lidmi byla velké obliba ryb a převážně kapra, a to jak u bohatých, tak i chudých. Rybníkáři se soustředili díky nabytým zkušenostem na mělčou vodní plochu, která zajistila kaprovi vyhřátou vodu a bohatost planktonu. Naučili se budovat různé druhy rybníků, umělé přítoky a dobře zvládali vypočítat správnou sílu hráze.

Přírodní ráz naší krajiny se díky budování rybníků měnil. Řešilo se nakládání s lesy rozkládajícími se na obou březích Moravy. V karpatských horách bylo hodně medvědů, vlků a jelenů s divočáky. Ryby, vydry a bobří byli běžnými obyvateli vedlejších vodních ploch. V roce 1912 profesor Zbořil z Hodonína doložil výskyt želvy řecké (*Testudo graeca*) a želvy evropské (*Emys europaea*). Taky určil celkem 34 druhů ryb na Hodonínsku. Z nich jsou zajímaví třeba losos dunajský, drsek větší a úhoř. U sumce publikuje nálezy kusů dorůstajících až 100 kg váhy.

Na rozdíl od Paula Fabriciuse už Komenský v roce 1680 do své mapy Rohatec vepsal, ale jako rybník je zakreslen jen hodonínský Nesyt. Na mapě Covense a Mortiera z roku 1742 už je zobrazen rybník i v Rohatci. Okolo vidíme jen řeku. Právě tam byl rybolov přísně regulován. Na řece Moravě, která tvořila vždy přirozenou hranici, si za pevně stanovenou cenu každý rybář pronajal konkrétní vytyčený úsek. Vrchnosti se muselo týdně odevzdávat stanovené množství ryb a raků. Rohatec celkově platil o svátku sv. Jiří 50 zlatých a 51 krejcarů a o sv. Václavu 52 zlatých a 10 krejcarů, 132 měřic žita a 32 kopy raků. Za vlády Žerotínů jsme měli v Rohatci registrovaných 16 rybářů a ve Vnorovech jich bylo jen 6. Nemuseli robotovat, ale měli dost jiných

povinností. I v dřívějších dobách docházelo jako i dnes k povodním. A právě rybáři museli panstvu převážet v tu dobu třeba dřevo na svých lodích.

V následujících letech vznikaly rybářské cechy a rohatečtí rybáři byli s největší pravděpodobností členové cechu v Hodoníně nebo cechu ve Strážnici, kde měli již v roce 1570 své vlastní pečeti- dlo a gruntovní a sirotčí knihy. Strážničtí rybáři bydleli v ulici Rybářská. To nejznámější rohatecký rybář podsedník v roce 1789 se jmenoval Jakub Rybecký. Lov ryb se podle Jana Húsky a profesora Klvani prováděl tzv. do pážky (sítě, jež visí na dřevech), do saku (sít na obloučkách), do čeřeně, do nevodu (velká a dlouhá sít), do posádky (koš z vrbového proutí), do kazubu (koš z kůr na způsob putny), do měcha a na udice. Rybáři byli i habáni, tzv. novokřtenci. Dostávali přidělem ze svého společenství třikrát týdně nápoje, a to holbu piva na osobu.

Postupem času se rybníky začaly vypouštět a na jejich místech se objevila pole s loukami. Řeky byly zase následně znečišťovány od průmyslových podniků, které do nich vypouštěly své odpady. To se dělo i v případě Maryše v Rohatci. Stejně tak jako i v celém kraji. Že se tomu tak děje i dnes je příkladem nedávná otrava ryb v řece Bečvě.

Zajímavostí je, že v Československu byla ryba Amur bílý poprvé odchována a vysazena v rybníku u nás na Soboňkách. Jen rok předtím, než nedaleko právě soboňského rybníka začali jezdit a stále jezdí gymnasté, a to už od roku 1962 dodnes. Údajně se tam cítí jako ryby ve vodě.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Školství

Okénko z mateřské školy

V úterý 16. listopadu navštívili naši mateřskou školu profesionální řezbáři manželé Hutěčkovi z Želechovic.

Tito řemeslníci se dlouhodobě zúčastňují lidových akcí ve skanzenech nebo na jarmarcích v celé republice, kde přibližují zejména dětem a mladší generaci řemesla již dávno zapomenutá.

Bylo nám ctí, že mezi řadou mateřských a základních škol mohla být i naše mateřinka. Pan Hutěčka si pro děti připravil dílničku, kde si každý malý „řezbář“ mohl s jeho pomocí vyzkoušet

vyřezávání jednoduchých tvarů, a tak se dětem před očima objevovali andělíčky, kapřící, stromečky a další milé vánoční motivy.

Tato neobvyklá práce děti velmi zaujala a věříme, že je také bude motivovat k další tvořivé činnosti.

Zároveň tímto chceme poděkovat lidem, kteří si v tomto složitém období dovedou najít čas pro děti, pro hezké slovo, pro úsměv.

Iva Rezková

Africké pohádky

Po delší odmlce jsme se školáky v kulturním domě opět rádi přivítali divadelní spolek z Hradce Králové, který nás pokaždé potěší výbornými hereckými výkony a zajímavými „divadelními kusy“.

Pro 1. stupeň si hradečtí tentokrát připravili představení nazvané Africké pohádky. Seznámili jsme se s postavou legendárního českého cestovatele a lékaře Emila Holuba, který v 19. století podnikal první cesty na africký kontinent. Děti pobavily zejména vtipné zápletky s léčením slabozraké žirafy, nachlazeného slona

a přejedeného lva. O zábavu se postaral i opičák Pepino a svérázná hraběnka von Bumbrlik se svým malým synem Otíkem. Nezapomnělo se ani na fakt, že ne všichni lidé to se zvířaty myslí dobře a že mnoho zvířat v Africe je zabíjeno pouze kvůli obchodu se suvenýry.

Pořad plný písniček, laskavého humoru a poučení nás všechny dobře naladil i pobavil.

Zuzana Hřivnová

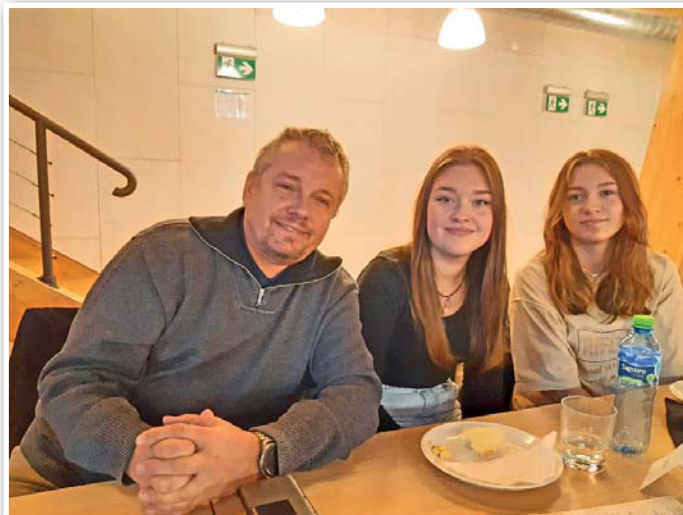
Konference Agrese a šikana očima žáků v Ratiškovících

Ve středu 10. listopadu se naše škola zúčastnila konference pořádané ve Spolkovém domě Ratiškovice. Konference nesla název Agrese a šikana očima žáků a účastnili se jí zástupci a žáci několika základních škol z okolních obcí. Naši školu reprezentovaly tři žákyně 8. třídy, které měly za úkol připravit prezentaci na téma Kyberšikana. Naše žákyně si s tímto úkolem skvěle poradily,

a proto jim i tímto způsobem děkujeme za vzornou reprezentaci školy!

Konference byla pro všechny účastníky velmi přínosná a věříme, že naši školu v budoucnu čeká více podobných setkání se zástupci a žáky okolních škol.

Lucie Kopecká, metodik prevence

Halloween ve škole

V prvním listopadovém týdnu se na jeden den rohatecká škola proměnila ve strašidelný hrad. Již ráno se chodbami valily zástupy čarodějnic, upírů, vlkodlaků, krvavých nevěst, zombie a jiných příšer spěchajících do tříd. Akci pořádající sedmáci poté navštívili jednotlivé ročníky a v každém vyhlášovali nejlepší kostýmy. Všechny děti v maskách byly odměněny sladkou odměnou. Také paní učitelky ve třídách zpestřily žákům výuku několika halloweenskými aktivitami a povídkami o zvyklostech tohoto svátku v anglicky mluvících zemích. Nechybělo ani srovnání s našimi tradičními Dušičkami. Některé masky byly opravdu jako živé! Posuďte sami ...

Zuzana Hřivnová

Legenda V+W aneb Příběh Osvobozeného divadla

... tento název neslo divadelní představení, které se konalo v kulturním domě pro žáky základní školy v úterý 9. listopadu. Dva herci přiblížili svými dialogy nejnámější okamžiky života a kariéry těchto dvou mistrů českého humoru. Aby představení učinili zábavnějším, zapojovali do svých her i publikum.

Rovněž žáci prvního stupně se zúčastnili divadélka. Pro tyto malé žáky by ale uvedená jména nic neznamenala, a proto je naši herci potěšili pohádkou na téma afrických zvířátek.

Jsme moc rádi, že jsme se po dlouhé době mohli opět zúčastnit nějakého, byť malého, divadelního představení a těšíme se, že opět nějaké další navštívíme.

Miroslava Veselská

Návštěva Středního odborného učiliště Veselí nad Moravou

Ve čtvrtek 11. listopadu naše devátá třída navštívila Střední odborné učiliště ve Veselí nad Moravou. A že bylo co vidět i vyzkoušet! Třída byla rozdělena na menší skupinky po čtyřech a ty si poté vyzkoušely pájet, kovat, řídit traktor, simulátor automobilu a spoustu dalších podobných aktivit. I přesto, že aktivity byly spíše zaměřené na chlapce, děvčata se nenechala zahanbit a projevila se například jako výborné traktoristky. Stejně tak si šikovnost děvčat pochvaloval vyučující elektrikářů. :-)

Martin Hudek

Hravě jíme zdravě

Začátkem října se druhácci rohatecké školy s lektorkou Dagmar Sedlářovou pustili do tématu Zdravá výživa. Podívali se společně na krátký film a diskutovali nad výživovou pyramidou. Dozvěděli se také základní informace o vlivu jídla na naše orgány a prospěšnosti ovoce a zeleniny na zdraví člověka. Žáci společně ve skupinách vypracovávali pracovní listy, sestavovali zdravý talíř, který následně výtvarně zpracovali jako plakát. Všichni se těšili

hlavně na přípravu zdravých pokrmů ve školní kuchyňce. Během hodiny vytvořili chutné müsli tyčinky, lákavé jáhlové kuličky obalené v kokosu a šťavnaté ovocné špízy. Při společné ochutnávce nešetřili chválou a zdravé mlsání rychle mizelo z talířů. V závěrečné diskusi a hodnocení vyjádřili svou spokojenost s právě prožitým projektovým dnem.

Zuzana Hřivnová

Florbalový zápas a naše 3. místo!

V úterý 16. listopadu se naši žáci z deváté a osmé třídy účastnili zápasu ve florbalu. Celkově zde bojovala pětice různých týmů / škol o výherní postup do okresního kola soutěže.

V prvním zápase jsme skórovali 3:3 se Strážnicí, v dalším zápase jsme bohužel podlehli o jeden bod Dolním Bojanovicím a ani s Očovem jsme nebyli úspěšní. Je nutné však podotknout, že jde o školu s profesionálními hráči.

V závěru jsme však porazili Ratiškovice, a tím jsme si zasloužili 3. místo. Poctivými tréninky se jistě můžeme posunout dále a příště vybojovat ještě lepší pozici.

V budoucnu nás čeká také zápas v malém florbalu, tak nám držte palce!

Martin Hudek

Kultura

Kukátkem do knihovny Beseda s cestovatelem Michalem Štěpánkem

V úterý 19. října se poprvé po dlouhé době konala beseda v Obecní knihovně. Ač počet účastníků netrhal rekordy, vytvořili jsme si „rodinnou“ atmosféru a užili si super besedu. A o čem byla? Kdo přednášel? Již podruhé jsme přivítali v knihovně mladého cestovatele Michala Štěpánka z Valašského Meziříčí, který procestoval kus světa - Švýcarsko, Korsiku, Gruzii, Kyrgyzstán, Írán, Indii, Turecko, Libanon a mnoho dalších zemí. Pro rohateckou knihovnu si tentokrát

připravil poutavé vyprávění o Indii (s podtitulem Divoká a nespoutaná), kterou poznal ze všech stran – jak z té rušné, velkoměstské, tak také z té přírodní, klidné, kdy putoval s batohem na zádech po hřebenech Himalájí. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací, viděli krásné fotografie plné indických barev, nádhernou přírodu a díky nahraným videím z velkých indických měst jsme mohli také slyšet klasický hluk ulic, o jakém se nám v malé obci ani nesní. Samo-

zřejmě jsme probrali i stinné stránky cestování a nástrahy, které nás mohou potkat při cestách do exotických zemí. Nakonec jsme ale skončili vždy u toho nejlepšího – u jídla! A víte, že fotky voní? Ne? Tak při přednášce Michala Štěpánka zažijete věci nevidané! Budeme se těšit na další besedu se Štěpánkem, která se bude konat 17. 3. 2022.

Více informací o M. Štěpánkovi na www.stepynacestach.cz

Petra Lacková, knihovnice

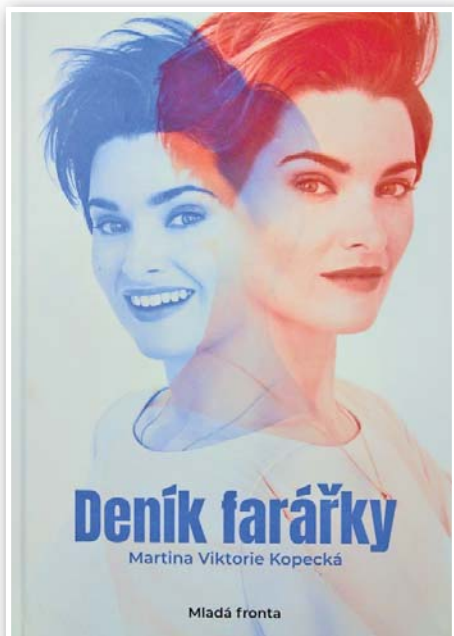
Knihovna – nové knihy

Thompsonová, Gill: Oceán mezi námi

Román inspirovaný skutečnou událostí, který se odehrává v období II. světové války. Během náletu v Londýně je zraněna mladá žena Molly, která ztrácí paměť a zároveň také svého syna Jacka, který končí v sirotčinci. Jack stále čeká na svoji matku, ale posléze jej odváží s dalšími válečnými sirotky do daleké Austrálie. Tam Jack získá novou rodinu, ale stále myslí na svoji matku. Nová rodina pozná tajemství Jackova života. Ale budou mlčet? Nebo řeknou pravdu a riskovat ztrátu chlapce, který jim přirostl k srdci? Román vydalo nakladatelství Ikar v roce 2021.

Kopecká, Martina Viktorie: Deník farářky (foto: Farářka)

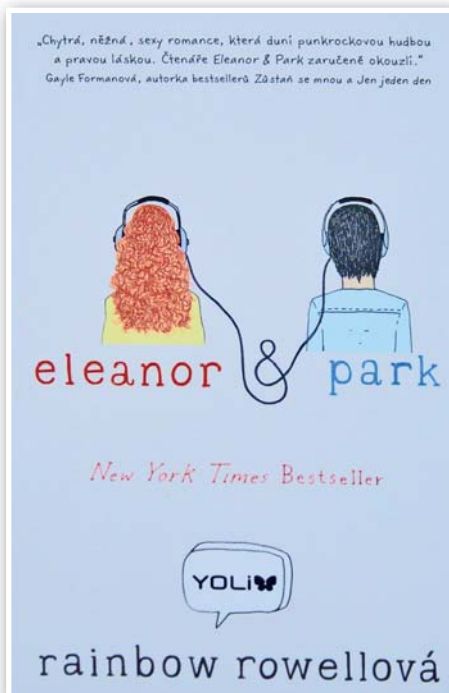
Jaký je život moderní farářky? M. V. Kopecká původně pracovala pro nadnárodní korporaci, vystudovala teologickou fakultu a stala se farářkou Církve československé husitské. Ve svých deníkových zápiscích vtipně i vážně popisuje svoji práci, svůj život, cestování a setkávání se se známými osobnostmi nejen náboženské obce. Zajímavý vzhled do života farářky vydalo nakladatelství Mladá fronta v roce 2021.

Rowellová, Rainbow: Eleanor a Park (foto: Park)

Příběh z prostředí střední školy. Neobyčejná romance dvou naprosto obyčejných studentů. Eleanor není nejkrásnější studentka s dokonalými mírami a Park není nejsvalnatější fotbalista školy. I přesto k sobě nacházejí cestu, stávají se přáteli a časem jejich vztah přeroste i jim

samotným přes hlavu. Pár prochází různými vzlety i pády. A čekejte nepředvídatelný konec! Příjemný příběh pro mládež vydalo nakladatelství Yoli v roce 2014.

Vašíček, Arnošt: České tajemno

„Do vzdálených končin světa jsem se vydával lovit záhady sám. Tajemství Evropy jsme odhalovali dva. České tajemno dostalo celý televizní štáb. Česko je zemí záhadám zaslíbenou. Přímo na dosah ruky se skrývají četná tajemství, nejen s ryze domácím původem. Některá z nich se dotýkají největších mysterií naší planety. Překvapilo mě, že i na místech, která jsem již dobře znal, jsme najednou objevili něco výjimečného a až šízravě tajemného,“ říká A. Vašíček. Je v Čechách ukrytý nejzáhadnější okultní objekt světa? Kde spočívá Bič Boží? Jaké poselství

zašifrovali templáři do unikátních maleb kostela sv. Jana Křtitele v Jindřichově Hradci? Jak blízko jsme rozluštění Voynichova rukopisu? Kde se nacházela tajná laboratoř císaře Rudolfa II? Co můžeme říct o autorovi Dáblovy bible? Jaká tajemství skrývají útroby Žuráňské mohyly? Bylo tajemné světlo v Miličíně jen ojedinělým zjevením, nebo k podobným úkazům došlo i jinde? Arnošt Vašíček nabízí čtenářům možné odpovědi na tyto a další vzrušující otázky. Nevysvětlitelné se tak ocitá ve zcela jiném světle nových objevů a souvislostí.

Další nové knihy od A. Vašíčka v knihovně: Záhady na dosah ruky, Perunův hněv

Rowlingová, J. K.: Vánoční prasátko

Malý Jack miluje své plyšové prasátko. Ale jednoho dne se plyšák ztratí. Jako vánoční dárek získá Jack nové vánoční prasátko, ale není jako to staré prasátko. A protože jsou Vánoce a stávají se různé kouzelné věci, hračky ožívají. A Jackovo nové prasátko má odvážný plán! Vydají se na dobrodružnou cestu s cílem najít staré prasátko. Podaří se jim to? Stane se zázrak? Vánoční příběh pro čtenáře od 8 let vydalo nakladatelství Albatros v roce 2021.

Z dalších nových knih:

- Jacobsová, Anne: Panský dům (4 díly)
- Mornštajnová, Alena: Listopád
- Moyesová, Jojo: Něco si přeji
- Špitálníková, Nina: Svědectví o životě v KLDŘ
- Etlzer, Tomáš: Novinářem v Číně
- Karika, Jozef: Trhlina
- Thelisová, Lone: Žena, po které se slehla zem
- a další....

Záhady na dosah ruky

Sám nadpis napovídá, jaké téma zvolil přednášejí PhDr. Arnošt Vašíček, spisovatel, scénárista a záhadolog pro svou přednášku, která se konala v pátek 5. listopadu v naší knihovně. Pan Vašíček je označován jako nekorunovaný král českých záhadologů. Za více jak třicet let svého bádání napsal kolem čtyřiceti titulů, natočil okolo devadesáti dokumentárních filmů a několik seriálů. Přestože, jak sám říká, slovo záhadolog nemá rád, tak je určitě dobře, že se jím stal a tím pádem si mohlo rohatecké publikum vyslechnout velmi poutavou přednášku o tajemných duších, o záhadách hradu Zvíkov, o UFO, paranormálních jevech a mnoha jiných záhadách a tajemnostech. Poutavé vyprávění bylo zpestřeno dokumentárními filmy s ilustracemi týkajícími se témat, o kterých nám přednášel. Se zatajeným dechem jsme poslouchali vyprávění o záhadných archeologických nálezích, podivných záznamech v kronikách nebo jevech, které nebyly doposud uspokojivě vysvětleny. Jednou takovou záhadou obestřenou tajemstvím, o které se kromě jiného zmínil, je bezesporu Golem a dění kolem něj. Také téma UFO bylo velmi vzrušující a nutilo nás k zamyšlení nad záhadami vesmíru a naší planety. Ještě zajímavější byla jeho slova o snad největší záhadě, které je na stopě a tou

je hrob hunského náčelníka Atilly. Přednáška pana Vašíčka byla zakončena prodejem jeho nejnovějších knih a autogramiádou. Věříme, že setkání s ním u nás v knihovně nebylo poslední a už nyní se na další těšíme.

Anna Homolová

Kulturní subjektivní okénko šéfredaktora

Mezi novými knihami, které se mně objevily na nočním stolku, bych vám rád představil titul Soumrak demokracie od slavné Anne Applebaum. Tato americká historička a novinářka, nositelka Pulitzerovy ceny žije střídavě v Polsku a v Británii. Celá kniha je skvělým esejem vysvětlujícím a analyzujícím proč se přiklání v liberálním demokratickém světě elity k autoritářství a zjevnému nacionalismu. Skvěle to jednou vystihnul Petr Třešňák z Respektu, když napsal, že úspěch Donalda Trumpa začíná tím, že se v knihovně práší na spisy George Orwella a Franze Kafky.

Další knihou Jozefa Banáše je román Jsem Baťa, dokážu to! Autor 44 knih, otec populární slovenské moderátorky je jedním z nejúspěšnějších spisovatelů na Slovensku. Popularizátor Baťovi filozofie a manažer Viktor Riško v předmluvě na obálce zmiňuje přirovnání našeho slavného zlínského

podnikatele k Steve Jobsovi nebo Elonu Muskovi. Trvalý odkaz Tomáše Bati je velmi silný stále i v dnešní době a jeho životní příběh a cesta jsou místy neuvěřitelné. Nebo nám připomínají, že je prostě vše možné, ale musíme tomu a sobě věřit. Pak se můžou dít zázraky.

Ve vídeňské galerii Albertina proběhla výstava Americká fotografie. Třicet tři fotografií v uceleném kompaktním souboru na poměrně velkém prostoru ukázalo, co vše lze v dokumentární fotografii dokázat. Od třicátých let po rok 2000. Sám jsem byl překvapený, jak může „ladit“ fotografie krajináře Ansela Adamse vedle Nan Goldin či Davida La Chapelle. Posledně jmenovaný byl zastoupený výběrem ze série Recollections in Amerika, který je natolik rozdílný od jeho známější tvorby, že jsem si jej docela užíval. Garry Winogrand na svém záběru z jednoho mítinku Kennedyho ukázal politika ze-

zadu. Jak stojí za pultem, kde má dokonce madlo na lepší držení těla ve stoje, hodiny s časomírou, barel s vodou a za ním na zemi je postavená televize s přímým přenosem se záběrem, ale zepředu. Backstage a zároveň portrét. Klobouk dolů.

Druhou velkou výstavou byl Amedeo Modigliani a jeho obrazy pod názvem „Revoluce primitivismu“. Tam bylo nejvíce plno a zájem milovníků o jeho umění byl znát. Originály tohoto malířským rukopisem nezaměnitelného autora jsou v takovém množství k vidění velmi zřídka. Původem z Toskánska, malíř a sochař židovského původu. Přítel Picassa, jehož životní pouť se zastavila v 36 letech. I přesto stihnul namalovat famózní plátna postav s pověstnými dlouhými krky a protáhlými obličejí, které vás okouzlí specifickou krásou a elegancí. Krásná výstava.

Stanislav Zela

Spolky

Podzimní zážitky SZPO

Tento příspěvek za Spolek zdravotně postižených občanů se mně nezačíná psát lehce, moje přání z minulého čísla zpravodaje, aby se „covidová“ situace nehoršila, se bohužel nevyplnilo. Opět se nacházíme v období, kdy výrazně, nejen v naší republice a ve světě, ale i u nás v Rohatci narůstá počet onemocnění covid-19. Proto jsem ráda, že jsme v našem spolku dokázali využít mezidobí, kdy virus spal a uspořádali jsme ještě tři z mnoha plánovaných akcí. Tou první byla návštěva Mahenova divadla, kde jsme měli jedinečnou možnost zhlédnout „tradiční“ nastudování Jiráskovy Lucerny. Tím tradičním myslím to, že inscenace, jak je dnes módním trendem, nebyla zpestřena vulgarismy, agresivitou a podobnými dle mého názoru (ale i ostatních účastníků našeho zájezdu) nesmyslnými předělvkami v duchu „moderního umění“. Brněnští herci vtípně mezi textem glosovali současnou politickou i epidemiologickou situaci, čímž diváky velmi pobavili a šlo to i bez dříve zmíněného. Diváci na tyto glosy reagovali potleskem a nezřídka i hlasitým smíchem. Celá hra, ale hlavně vynikající výkony protagonistů, byly pro návštěvníky pohlazením po duši a povzbuzením, že po těžké době přece jednou musí přijít doba lepší. Po téměř třech hodinách jsme odcházeli z divadla s příjemným a nevšedním

kulturním zážitkem. Dalším počinem byl rekondičně-relaxační jednodenní pobyt v termálních vodách v Pasohlávkách. Ve zdejších bazénech jsme si opravdu užili jejich léčivých účinků, tentokrát nás hýčkali i zvýšenou teplotou vody. O tom svědčil fakt, že v bazénech Romulus a Remus dosahovala občas voda až 41 stupňů. Někteří jsme měli pocit, že nás snad chtějí uvařit, a proto jsme v nich nevydrželi ani pět minut, ale mnozí si teplotu pochvalovali, no proti gustu žádný dišputát. Samozřejmě jsme si také nechali promasírovat bolavá záda a klouby ve vířivkách. Jedním slovem to byl pohodový relaxační den, jakých bychom si měli dopřávat častěji. V rámci kulturního programu jsme navštívili koncert dechové hudby Mistříňanky, který se konal v DK Hodonín. Mistříňanka nás opět svým vystoupením nezklamala. Koncerty i preciznost provedení skladeb drží stále na vysoké umělecké úrovni, samozřejmě včetně krásných a hlasovým zabarvením ladících zpěvů. Na tomto vystoupení poprvé zazněly některé skladby z jejich nového CD, nechyběly ale ani známé moravské písničky, které jsme si s nimi s chutí prozpěvovali. Tak jsme alespoň na chvíli zapomněli, že už druhým rokem prožíváme velmi nepříznivou covidovou dobu, která ve svých důsledcích, se všemi těmi nutnými epidemiologickými

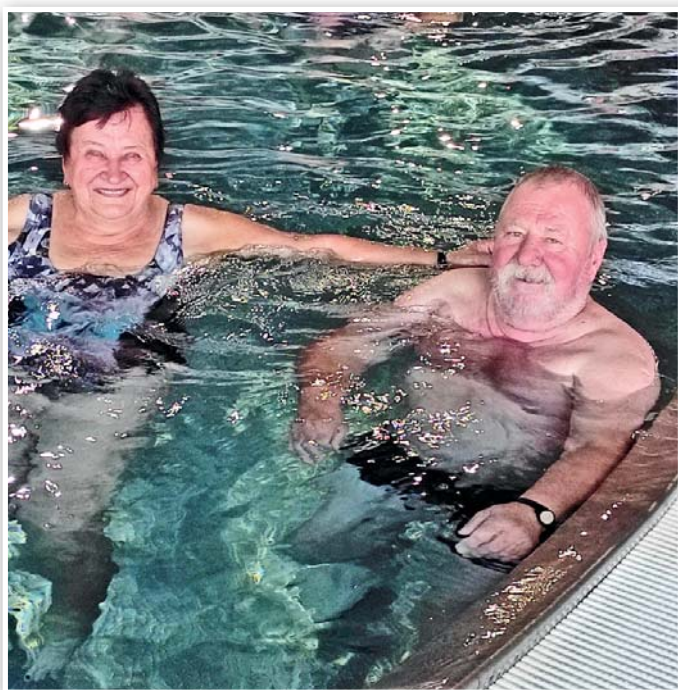

opatřeními není kultuře a ani společenským setkáváním nakloněna. Jen podotýkám, že při všech navštívených akcích, zvláště v divadle a na koncertě, jsme dodržovali přísná epidemiologická nařízení včetně nošení nutných „nepříjemných“ respirátorů FFP2, které jsme našťastí, alespoň v bazénu, nemuseli mít nasazené. Takové tedy byly prožitky našeho spolku v podzimním čase. V dalším období se bohužel nákaza covidem značně zhoršila, zpřísnila se epidemiologická opatření, a proto jsme další připravované akce, včetně vánočního večírku, byli nuceni zrušit. Snad pomůže tolik doporučené očkování, aby příští rok mohlo být lépe a mohli jsme všechna plánovaná setkání, zájezdy a divadla uskutečnit.

Protože je toto číslo zpravodaje poslední v roce 2021, chci tímto za výbor SZPO Rohatec poděkovat obecnímu úřadu, radě a zastupitelům obce za nemalou (nejen) finanční podporu, bez které bychom nezvládli tolik akcí pro naše členy uskutečňovat.

Jménem výboru spolku přeji všem klidné prožití svátků vánočních v kruhu svých nejbližších a nový rok ať je pro všechny plný zdraví a radosti, lásky a přátelství. K tomu všemu přeji kapičku štěstí, protože i toho je pro spokojený a radostný život potřeba. Ať rok 2022 stojí za to!!

Za výbor SZPO Anna Homolová

20. výročí vzniku Klubu důchodců

Nechce se tomu věřit, ale Klub důchodců působí v Rohatci už 20 let. To je velký kus života, kterým někteří prošli bez úhony, jiné navštívily nemoci, ubylo sil a 59 z našich řad (40 žen a 19 mužů) odešlo navždy. Dnes má klub 141 členů a průměrný věk je 72 let. Za tu dobu jsme ale prožili hodně pěkných společných chvil, které obohatily náš život v důchodu a přinesly nám zážitky a rozptýlení. Velkou zásluhu na tom, že Klub důchodců byl před dvaceti lety založen, má paní Božena Vláčilová, která stála v jeho čele sedm let a je jeho členkou dodnes. Ale jistě bychom mohli jmenovat velkou řadu dalších členek a členů, kteří se podíleli na tom, že máme za sebou tolik hezkých akcí.

K největším patří bezesporu Fašaňky, Dny seniorů, Silvestr, dále Svátky matek, Pátky v klubu, Mikulášská posezení, jízdy lodí po Moravě, zájezdy i za hranice do termálních bazénů, návštěvy divadel. Také poznávací zájezdy, vánoční koncerty, zajímavé přednášky a mnoho dalších počínů. Všechny tyto akce jsou zaznamenány v naší kronice a existuje i mnoho fotografií a videozáznamů.

Nelze nezapomenout kolik času i zdraví věnovaly a obětovaly pro pobavení ostatních naše děvčice z důchodcovské Lúčnice, které měly vždy pro nás připravená veselá vystoupení a scénky. V začátku klubu jich bylo 26, nyní jen 14. Patří jim za to velké díky. Jim, ale i všem dalším obětavcům a těm, kteří nás při našich akcích doprovázeli. Byli to Mužáci, různé kapely, taneční soubory, dětské skupiny a další. Při tom ale nestačila jen obětavost členek a členů.

Abychom mohli naše akce uskutečňovat, museli jsme mít finanční podporu – dotaci. A tady se sluší velmi poděkovat představitelům obce za pochopení a podporu naší činnosti. To všechno jsme si připomněli na oslavě Dne seniorů v sobotu 9. října, věnovanému právě vzpomínkám na prožitá léta. Oslava se uskutečnila v krásně vyzdobeném sále kulturního domu v podzimních tónech. V zadní části byly také vystaveny některé z kostýmů, ve kterých vystupovaly naše děvčice z rohatecké důchodcovské Lúčnice. Ty nám úvodem s noblesou zatančily jedno ze svých dřívějších představení valčík Johanna Strausse. Pak nás uvítala předsedkyně klubu p. Davidová a pozvala na jeviště i pana starostu Ing. Jarmila Adamce, Ph.D. i bývalého starostu pana Ing. Vladimíra Elšíka, kteří s námi zavzpomínali, kladně hodnotili

naše akce a popřáli i do budoucna hodně sil v pokračování naší činnosti. A dokonce nás pan starosta Adamec obdaroval krásným dortem. Pěkně zdobený dort ve tvaru knihy nám věnoval i bývalý starosta Mgr. Miroslav Králík, který se nemohl naší oslavy zúčastnit.

Milým překvapením pro nás bylo vystoupení taneční dvojice mladých lidí z Hodonína – Tobiáše Osičky a Kristýny Gentnerové. Předvedli latinskoamerické tance rumbu, sambu, cha chu, jive a pa-

so-doble. Jejich krásné vystoupení uváděl a komentoval otec tanečnicka p. Osička. Byli prostě úžasní a my jsme je odměnili velkým potleskem. Během večera k tanci a poslechu hrála Malá kapela Rubín ze Skalice. Ve druhé části večera pak zatančily naše tanečnice ve valčíkovém rytmu v červených puntíkových sukýnkách a bílých halenkách s červenými šátečky. Také jsme je odměnili velkým potleskem. Celý vzpomínkový večer proběhl v příjemném a pohodovém duchu.

Další zdařilou, žel letos poslední akcí, byl zájezd 20. října. Ale o tom v dalším článku. Po těchto příjemných akcích se však koronavirová situace změnila k horšímu a my jsme byli nuceni, jako loni, zbylé naplánované akce odvolat.

Přejeme všem našim členkám a členům, ale i ostatním spoluobčanům a dětem, klidné a pohodové vánoční svátky, prožité ve zdraví a s vírou, že rok 2022 bude šťastnější.

Marie Nováková

Vydařený zájezd

Ve středu 20. října se náš Klub vydal na plánovaný zájezd do Moravského Krumlova na návštěvu výstavy obrazů A. Muchy nazvanou Slovanští dějiny, která se vrátila z Prahy. Počasí nám přálo a tak jsme se mohli kochat barevnou krásou podzimní přírody. Přijeli jsme bezpečně, díky našemu oblíbenému řidiči autobusu Staňovi Novákovvi. Tam už nás čekala paní průvodkyně, která nás výstavou provedla. Byli jsme všichni nadšeni krásou obrovských pláten, která představovala různé etapy slovanských dějin. Paní průvodkyně nás zahrnuje obrovským množstvím informací o jednotlivých plátech. Všem tuto návštěvu doporučujeme.

Potom jsme se vydali zpět do našeho kraje – do oblíbené restaurace U Bartošu do Lanžhota. Byla to už naše třetí návštěva a byli jsme srdečně přivítáni paní Jitkou a Břetou Osičkovými, kteří měli už připravené věhlasné řízky se salátem. Následovala beseda u cimbálu s jejich krásnými písničkami. Poté jsme již zamířili k našemu domovu.

Krásně prožitý den, plný nezapomenutelných zážitků.

Marie Hověžáková

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,
pro poslední příspěvek letošního roku by to chtělo něco velkého, tedy alespoň co se zvířecího druhu týká. Při splnění podmínky, že se zvíře vyskytuje i u nás, vybírám zubra evropského (*Bison Bonasus*). Se svou délkou 3,5 metru je největším volně žijícím suchozemským obratlovcem v Evropě.

V minulosti byli zubří pronásledováni člověkem a ve volné přírodě vyhubeni. Poslední kus byl upytlačen v Polsku kolem roku 1920. Díky záchrannému programu zoologických zahrad se podařilo tohoto ušlechtilého tvora zachránit. Jednoduché to vůbec nebylo, protože čistokrevných zvířat schopných rozmnožování zůstalo jenom dvanáct. V současné době existují poměrně silné populace v Litvě, Bělorusku, Rumunsku, ale hlavně v Polsku. Tady je nejznámějším místem výskytu Bělověžský národní park.

Přítomnost zubrů u nás připomínají názvy některých obcí, např. Zubří (Žďársko, Vsetínsko, Chrudimsko). Hlavu zubra měl ve znaku rod pánů z Pernštejna. Pokusů o návrat zubra do české přírody bylo několik. V polovině 16. století nechal vypustit býka a posléze i samici do brandýských lesů arcikníže Ferdinand Tyrolský. Do křivoklátských lesů přivezl zubry z Ruska.

V roce 1958 vznikla v Topolčiankách (Slovensko) obora, která se stala druhým

největším chovatelem zubrů na světě. V současné době jsou zubří v našich třech oborách (Židlov v Ralsku, Křišťanov u Prachatic, Libeň u Nového Strašecí) a v přírodní rezervaci Milovice na území bývalého vojenského prostoru. Tato obecně prospěšná společnost s názvem „Česká krajina“ je známá úspěšným vysazením nejenom zubrů, ale i divokých koní a zpětně šlechtěných praturů. Zajímavé je na tom i to, že výzkum vědců z Botanického ústavu Akademie věd ČR prokázal, jak se díky spásání luk velkými kopytníky proměnily původně jednotvárné klasické porosty v okolí Milovic v květnaté louky. Počet motýlů se tady z asi 4 000 v roce 2016 zvýšil na 12 000 v roce 2021.

Zubří žijí ve stádech vedených vůdčí samicí. Nejstarší samci žijí samotářsky a ke stádu se připojují v době říje. Ta probíhá od srpna do října. Samice jsou březí devět měsíců a rodí se jedno, výjimečně dvě telata. Do reprodukce se zapojují samci až od šesti let, dříve jim to nedovolí starší býci. Nejrychleji mláďata rostou v prvním roce, do-

spívají ve třech letech. Dožívají se přibližně dvaceti let. Největší část jejich potravy tvoří tráva. Rádi okusují větve hlohu, loupou kůru javorů a brslenů, sbírají žaludy.

Přejme zubrům udržení si pozic v české krajině a těm, kteří tomu pomáhají, hlavně vytrvalost.

Jenom ve zkratce na závěr bych chtěl zmínit dalšího zástupce rodu *Bison*, a sice posvátného giganta indiánských prérií, bizona amerického (*Bison bison*). Ten je větší a mohutnější a žije v Severní Americe. U nás ho můžete také vidět, ale o tom třeba někdy jindy.

A ještě hlavní zdroje čerpání informací o zubrech, ale i k minulým příspěvkům: Česká krajina o.p.s., Myslivecká zoologie (J. Červený, K. Šťastný, 2015).

Hodně zdraví v roce 2022

Vladimír Jašek

Vydařená akce Kynologického klubu

V neděli 19. září proběhly na našem cvičáku poslední závody této sezóny - Podzimní jumpingy. I přes víkend nabitý akcemi po celé republice se u nás sjelo přes 40 závodníků poměřit své síly ve třech závodních bězích. O kolik méně bylo závodníků oproti jaru, o to bylo závodní pole pestřejší na plemena.

Nejmenší kategorie XS a S vyhráli voříšci, M pudlíci, ML borderky a mistrovskou kategorii Large ovládl suverénně královský pudl Hanka!

Opět se potvrdilo heslo „agility is fun“ a to, že běhat agility může opravdu pes jakékoliv rasy a velikosti!

Každým dalším závodním dnem nabíráme na zkušenostech a profesionalitě, a proto jsme tentokrát zvládli závody za neskutečné 4,5 hodiny! To vše by ale nešlo nebýt dlouhodobé podpory od našich partnerů, obce Rohatec a pravidelných přespolečných pomocníků.

Tak na jaře zase na viděnou!

Petra Listopadová

Sportovní kynologie

Pro náš klub byl podzim opravdu velmi povedený ve všech směrech.

Za velký úspěch považujeme především dvě zkoušky z poslušnosti, kterým předcházely pravidelné intenzivní tréninky, a tak našel čas, kdy ukázat kolegům, sousedům a vůbec všem co ten náš čtyřnohý kamarád vlastně umí. První proběhly dne 31. října podle ČMKU, a to ZOP a ZPU1, kde úspěšně složilo 4/4 našich členů. Akce proběhla za nádherného počasí a opravdu se všem dařilo. Jako rozhodčí k nám přijel pan Ing. Luděk Novák, který nás pochválil za dobrý výkon i organizaci, což nás velmi potěšilo, protože se jednalo o docela náročné zkoušky. Tento úspěch nás tak nadchnul, že 27. listopadu 2021 jsme se rozhodli zkusit splnit i zkoušky podle Mezinárodního zkušebního řádu, a to ZZO, ZZO1, BH-VT a IGBH1. Ráno nás ovšem čekalo velké překvapení v podobě sněhové nadílky a tak počasí dostalo nejen nás, ale i naše pejsky. Každopádně paní rozhodčí zajistila rychlý a plynulý průběh, což ocenili všichni zúčastnění. Díky obrovské chuti pracovat se svým pánem to ti naši chlupáci zvládli. Obrovské díky patří všem pomocníkům, bez kterých by to prostě nešlo. Moc gratulujeme všem členům!!

Výstavní úspěchy

ACD Rutkowsky DELPHINE vítěz štěňat s titulem světová na děje 2021, majitel Libor Žáček

Amigo krhovské paseky Světový vítěz mladých 2021 s majitelem Stanislavem Capitou

Agility úspěchy

Adéla Karbusová se svojí fenkou Brixie zvládly vyběhat krásný titul A3Ch

Petra Listopadová

FARNÍ OKÉNKO

Advent

Tradiční pojetí adventních nedělí je spojeno s adventním věncem se čtyřmi svíčkami, kdy se každá z nich zapaluje na jednu adventní neděli. V minulosti se lidé celé čtyři týdny postili, nesměly se konat svatby a žádné velkolepé oslavy. Věřící se v tuto dobu připravují na narození Ježíše Krista. Ať už jste věřící nebo ne, význam adventu by měl mít vždy duchovní ráz. Někdo si v něm najde chvíle zpomalení a klidu, někdo jej stráví pečením a dalšími přípravami na nejkrásnější svátky v roce, někdo jej bude věnovat rodině. Pro děti je tradice adventních kalendářů s okýnky, kdy každé otevřené okýnko jim zkrátí čas čekání na Ježíška. Ten, kdo v Boha věří, bude vzpomínat na nelehkou cestu Ježíše Krista. Také v našem kostele je krásně nazdobený adventní věnec a postupně se na něm budou svíce zapalovat.

Anna Trávníčková

Citát z Bible:

„Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna.“ (Gal4,4)

Pro rodiče

Každou první neděli v měsíci je kázání v kostele pro děti. Zveme děti i rodiče. Každý měsíc máme spolčo dětí na faře. Přijďte mezi nás.

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY V KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE V ROHATCI V ROCE 2021/2022

24.12.2021	25.12.2021	26.12.2021	31.12.2021	01.01.2022	06.01.2022
VIGILIE SLAVNOSTI NAROZENÍ PÁNĚ	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	SVÁTEK SV. RODINY	SV. SILVESTRA	SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ
21:30	9:30	9:30	17:30	9:30	17:00

Malá duše a slunce

Hovory s Bohem pro děti – pokračování

„To se ví, že je Přátelská duše anděl,” přerušil je Bůh. Každý je anděl! Pamatuje: poslal jsem vám jen samé anděly.” Malá duše teď ještě více než předtím toužila po tom, aby mohla splnit přání Přátelské duše. „Co pro tebe mohu udělat?” zeptala se jí znovu. „Ve chvíli, kdy na tebe zaútočím a srazím tě na kolena,” odpověděla Přátelská duše, „právě v té chvíli, kdy ti provedu to nejhorší, co si dokážeš představit – přesně v tom okamžiku...” „Ano?” přerušila ji Malá duše. „Co...?” Přátelská duše teď už jen šeptala. ... „Vzpomeň si, kdo doopravdy jsem.” „Neboj,” zajíkala se Malá duše, „to víš, že si vzpomenu, slibuju! Navždy si tě budu pamatovat takovou, jaká jsi tady a teď!”

Pokračování příště.

Anna Trávníková

Vánoce

- Boží narození

Vánoce se opět blíží a stejně jako loni i letos v tomto čase žijeme pandemií, která nám v mnohém znemožňuje náš normální život. Ale i tak je to čas radosti z nově narozeného Dítěte – Ježíše Krista. Chci vám, drazí Rohatčané, popřát touto cestou hodně Božího pokoje, lásky a radosti, které přináší nově narozený Boží Syn. Ať to požehnání doprovází nás všechny, naše rodiny, po celý blížící se nový rok 2022. Doufejme, že už snad bude lepší, bez pandemie. Modleme se o to u jeslí Božího dítěte v našem kostele.

Narodil se Kristus Pán, veselme se!

o. Robert Kalbarczyk sp – váš rohatecký farář

Spolčo dětí na faře

V listopadu jsme měli opět dětské spolčo na faře. Tentokrát pod vedením Jakuba Trávníka. Společně s otcem Robertem děti navštívily hřbitov, kde na hrobech svých příbuzných zapalovaly svíčky. U každého hrobu se také pomodlily. Nezapomněly ani na našeho bývalého faráře, otce Karla. Po návratu na faru je čekal teplý čajíček a malé pohoštění. Zbylý čas využily k výrobě svíček. Děti jsou velmi kreativní a musíme je opět všechny pochválit. Na závěr nechyběla sladká odměna.

Anna Trávníková

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Rozhovor s rohateckým rybářem Jožinem Tomšejem

Velkou láskou mého švagra Jožina je zpěv, však také zpívá v rohateckém mužském sboru. Jeho druhou celoživotní láskou a zálibou je rybaření. A proto, když jsme připravovali téma pro toto číslo zpravodaje týkající se rybářství a rybářů v Rohatci, tak jsem za ním zašla na kus řeči.

Jožine, jak a kdy jsi začal rybařit?

No to bylo tak, bývali jsme kúsek od Moravy, a tak už jako děcko jsem u ní trávil skoro celý volný čas. První „rybařák“ jsem si udělal už v šesté třídě, říkalo se mu pionýrský, a tehdy stál 10 korun. Tak to byl začátek, a potom sa rybaření stalo mojí koníčkem. Hned druhým po muzice a zpívání.

Je v Rohatci rybářský spolek?

Před časem jsme v Rohatci byli organizováni v tzv. místní organizaci, patřili jsme sice pod Hodonín, ale provozovali jsme činnost v rámci Rohatca. Chodili jsme třeba do Očova dělat díry do ledu, aby sa voda provzdušnila, nebo sme vysekávali lúky a takové různé prospěšné činnosti. Tato organizace zanikla někdy v roce 1995. A teď už sú Rohatčáci registrovaní třeba v Hodoníně nebo v Dubňanech. Je možná ke škodě, že sa tato skupina neobnoví, ale ono to šecko obnášá moc organizačních starostí.

Zavzpomínáš na nějaké příhody?

Tych příhod veselých aj smutných mám určitě za ty roky rybaření moc. Tře-

ba jednu jedu ve čtyři ráno, byla docela zima, tak sem byl jak sa říká nabendaňný. Ale potom, jak vyšlo slunko, sa začlo oteplovat a tak sem sa začal vyslékat. Nahážu oblečení na hromadu a dál chytám ryby a říkám si, že ty šaty radši hodím do auta, aby nenavlhly. Auto sem měl přímo u vody, to sa tenkrát ešte mohlo dojet až přímo k vodě, auto sem zabúchl a chytám si v poklidu dál. Pozdě odpoledne, po dobrém úlovku, sa chystám, že pojedu dom a hledám klíčky od auta, no a bunda s klúčkami je zamklá v kufře auta. A co včil, tehdy nebyly ešte žádné mobile, a tak jsem mosel šlapat dva kilometry do Moravskéj, z hospody zavolat dom, aby mně někdo dovezl klíčky a zas šlapat zpátky dva kiláky k autu. To byl tělocvik. Nebo zas jednu sa chystám skoro ráno na ryby, a nejak jsem zadřímł a tak jsem narychlo hodil do auta ruksak, židlu a ostatní náčiní, skočím do auta a jedu rybařit až do Veselí. A tam při otevření kufru jsem zostal stát jak Lotova žena – vidím ruksak, židle a kde sú udice. Sakra, ty v tem kvaltu zostály doma postavené u garáže. A tak jsem sa po ránu jen tak projel tam a zpátky 50 km, bez úlovku.

Nebo jednu - jak jsem zapomněl vypnuté světla. Jedu chytat samozřejmě brzo ráno do Bílovic, bylo tak kolem čtvrté hodiny a ešte byla tma a tak jsem měl zapnuté světla. Po dojetí do Bílovic sa pěkně rozednilo, a tak odstavím auto a idu chytat. Po zdařilém rybolovu, dojde k autu zjistím, že baterka je totálně vybitá. Co

včil, nikde ani živáčka, tož utěkám k silnici (tenkrát sem ešte mohl) a stopuju nekeho, kdo by ňa roztahl. No po dlhém čekání sa nakonec jeden obětavý řidič našel.

A co nějaká kuriozita?

Jednu takovou bych měl. Teda není to přímo z mojího rybaření, ale spíš o kamarádských dárkách. To sme sa s mojí chystali na vánoční koncert. A teď telefon, kámoš volá, že mně veze pěknú rybu, tak si říkám, asi chytil pěkného candáta nebo štika. Říkám mu, ať si pohne, že počkám. Za chvíli dojel a volá, Jožine, tož ňě pod pomociť, já su úplně zničený, protože sem tento pěkný úlovek dvě hodiny táhal z vody. No ani já sem ho (ten úlovek) nemohl sám vytáhnúť z auta, a tak sem zavolał na pomoc syna Roštu. Měli sme oba dva co dělat s tím danajským darem, kterým byl asi tak 70 kilo vázící sumec (velikost je vidět na fotografii), aby sme ho dopravili aspoň do sklepa. Tam sme ho prozatím nechali a odešli na ten koncert. Druhý deň sme moseli vypošťat trojnožku (používá se na zabíjačku) a teho „obra“ na to pověsit. Maso sme zaudili a obšťastnili sme celú rodinu aj s kamarádama.

Teď sem si ešte zpomněl na jednu kuriozitu. Tak si chytám na Očově ryby a tam byly uměle nasazené divoké kačeny. Na Očově nebyl tehdy enom samý rákos, ale také krásní amuři. A já v domnění, že nejaký velký amur zabral, tak táhnu, táhnu a přitáhnú za zobák kačenu. Sice by z ní byla dobrá pečínka, ale radši sem ju pustil.

Která místa máš nebo jsi měl oblíbená pro rybaření?

Teď už chodím chytat jen občas a jenom k Moravě. Dřív jsem jezdil do Bílovic, Moravské Nové Vsi, do Veselí nad Moravou, Strážnice a také třeba na Mušov. Tam jsem jezdil už když sa Mušov začínal budovat. Z Mušova mám také jeden zajímavý zážitek. Zabral obrovský sumec, tahl a smýkal se mnú po kameňách, ale nakonec sa utrhl. Místní rybáři mně říkajú, „no toho my známe, to je náš mobidik.“ Řeka Morava ale byla a je mojí nejoblíbenějším místem. U tej Moravy, to víš, mám rád to všecko, dyž sa rozednívá, ty ptáci a jak začíná ten život u téj vody – holubi a ledňácci, kuřáčky a všecko možné. Akorát je někdy hrůzný pohled na tú vodu, samá plastová flaška, lidi sú nezodpovědní a aj samotní rybáři sú takoví, že po sobě ukludijú tak, že odpadky nahážú do vody. Já sa řídím pravidlem, co si k vodě donesu, tak si aj odnesu. Navíc někdy odnesu a dom donesu aj rybu.

Jožine, jaký byl tvůj největší úlovek?

Největší úlovek (přemýšlí) asi kapr 16 kilo, potom asi amur a sumec, také velcí, ale ne tak, jak byl na Mušově. Zlatú rybku sem zatím eště nechytil, ale třeba sa zadaří.

Co děláš s chycenými rybami?

Většinu rozdám, něco málo sním doma, moja žena Mirka je sice umí skvěle připravit, ale nejí je. Některé zas pustím zpátky.

Jezdíš ještě rybařit?

Teď už nemám s kým jezdit, kámoši rybáři už poumírali, a tak jezdím chytat jenom občas a už enom k Moravě. Předtím jsme s klukama jezdili všady možné po republice, měli jsme vyříděnu aj slovenskú povolenku. Nebo jsme třeba jeli až na Lipno, pak na Rozkoš a tak různě. S rybařením na Lipně sa mně vybavuje jeden taký zážitek. Dojedem tam, nachystáme udice a chytám, nebo spíš čekáme. A teď náš Fera (bratr) a Štylárék, že idú na průzkum po okolí, že za chvíľku dojdú. Tak jsem tam zostal sám a hlídal aj jejich udice. Ti dvě

sa vrátili až o půlnoci a eště mně cigánili, že ich zadrželi pohraničníci (to eště bylo za minulěj éry, šak víš, před sametovú). A co myslíš, kde byli, no samozřejmě v hospodě. A jak jsem tam byl sám, tak eště mezitím začlo pršet, a mně nezbylo nic jiného, než všechny udice posbírat a schovat narychlo aspoň pod auto. A aby toho nebylo málo, tak sa mně eště pokazil zips na staně. Jak sa říká, když sa daří, tak sa daří.

Jožine, moc děkuju za rozhovor a tvoje vzpomínky.

Nakonec si dovolím malé doplnění. V úvodu jsem se zmínila o další velké Jožinově zálibě a lásce, a tou je zpívání. Jožin, přezdívaný Jožin-Gott (rohatecký), je dlouholetým členem mužského i smíšeného sboru v Rohatci. Jeho nezaměnitelný tenor je při vystoupeních vždy k rozpoznání. Je také autorem krásné a dojemné písničky opěvující naši dědinu, s příznačným názvem „O našej dědině“. Mužáci ji neopomenou zazpívat téměř na žádném svém vystoupení.

Anna Homolová

Jak by asi bylo v pekle

Nedávno jsem četl odpovědi lidí, jak si představují peklo a kam je vezme čert. Co mě překvapilo, byla pojmenovaná zima a velká tma. Z pohádek jsem si pamatoval kouřící kotle, oheň a vedle černé i červenou a oranžovou barvu. Světla bylo dost, jelikož jsem viděl do tváří všech čertů i na jejich prašivé kožichy, od kterých se můj čich držel raději dále. Abych nezapomněl, tak ještě tam byla zelená barva na úhledné kazajce samotného Lucifera. Nevím, ale nikdy jsem neřešil, proč zrovna on ji má čistou, vyžehlenou a jak je to v tom špinavém pekle možné. Rozpálené ohně pod kotli mně vždy evokovaly velké teplo a žár. S pláčem a skřípěním zubů to byla vpravdě jiná písnička. Jaképak skřípění zubů, když jich všichni čerti měli poskrovnú. Z ďábelských tlam se čertila ryzí černota.

Jenže roky prostě plynou. Malý človíček se mění z dítěte v chlapce a z chlapce v muže. Mění se jeho pohled na svět a taky i jeho představy. Kdysi před léty jsem měl při týdenním pobytu ve tmě apokalyptickou vizi. Viděl jsem strašný tmavý svět, kde byla jen jedna černošedá barva a velmi slabé světlo, asi jako od měsíce v úplňku. Všude bylo bláto a strašidelná krajina jako po bitvě a zneklidňující ticho. V blátě se plazily lidské bytosti, které se na mě snažily z dálky dosáhnout a všechny chtěly pomoci. Jediné, co jsem nějak vnitřně věděl, bylo to, že každá z nich je tam díky svým předešlým skutkům a nemohu je z toho děsivého místa vzít. Musejí samy udělat ten první krok, pak druhý, třetí. Stříh.

Druhá moje představa pekla přišla se vzpomínkou na focení v uhersko-hradištské komunistické věznici. Nechal jsem se tam na chvíli zavřít do jedné cely. I když krev ze stěn již byla dávno přemalována, němé výkřiky bolesti tam stále zůstávají. Ten pocit obyčejné horečky pod peřinou, kdy se nervózně obracíme na levý bok i na

pravý, nemůžeme spát a strašně nás to otravuje, známe dobře všichni. Já jsem si to ještě dosadil na pryčnu ve vězeňské cele v Uherském Hradišti. Bez teplé peřiny velký třes těla. Bez rádia, televize i šálku teplého čaje. Za to však s křikem dozorců a sténáním spoluvězňů. S vyhlídkou na další výslech, další mučení. Myšlenky na smrt.

Tak to jsou moje dvě představy pekla. Vychází mně z toho, že to opravdu největší peklo a bolest si nejlépe umí jen lidé sami sobě vytvořit. Jestli je nebe a ráj prostor kde se lidé mají rádi, neubližují si, pomáhají jeden druhému a všechny navzájem propojuje Láska, tak co nám brání? Jdete taky do toho?

Stanislav Zela

PF 2022

Sport

Předhodový turnaj v malé kopané

I když v době pandemie i sport dostával celkem na frak, tradiční hodový turnaj se i letos uskutečnil. Přeci jenom aspoň léto se ukazuje jako období, kdy můžeme žít a sportovat trochu normálně. Nevím, jestli to je divnou koronavirovou dobou, ale jaksi asi už lidi nebaví se ani na fotbal dívat a potkávat se s přáteli. Kromě hráčů a občas rodinných příslušníků se totiž nikdo nepřišel podívat. To je velká škoda, protože není moc místních akcí, které mají větší tradici. Jsou v létě, člověk se může dobře pobavit s přáteli, dát si klobásek, gyros a různé pitivo.

Divná doba měla asi vliv i na odhodlání fotbalistů. Letos se přihlásilo 7 týmů a bylo tedy jasné, že si zahraje každý s každým. A tak po celém dnu, kdy se v mnohých zápasech odehrávaly brankové hody, mohl pozvednout pohár pro vítěze někdo naprosto nečekaný, o to však již léty prověřený. Tým, který má doslova rodinnou tradici – Za Humny. Zcela zaslouženě se kluci stali vítězi, jelikož mezi sebou měli nejlepšího střelce dne – Roman Osička (14 gólů), a také nejlepšího hráče turnaje – Tomáše Kučeru. Druhé místo tentokrát zbylo na tým ulice Nová s nejlepším brankářem turnaje – Michaelem Pokorným. Na bednu se dostal také historicky nejúspěšnější tým z Fléčku. Urputné boje pod letním sluncem a desítky naběhaných kilometrů na hřišti nechali také kluci z Budovatelské, Zelené míle, Větrné a Chasy, kteří jak se na šohaje patří, přišli rovnou z předhodové zábavy u cimbálu.

Uvidíme, co nám přinese rok 2022. Věřím, že fotbal bude, a třeba přijdou i lidé. On se ten sport lepší dělá, když se fandí ☺ Sportu zdar !

Jara Adamec

PJ 2022

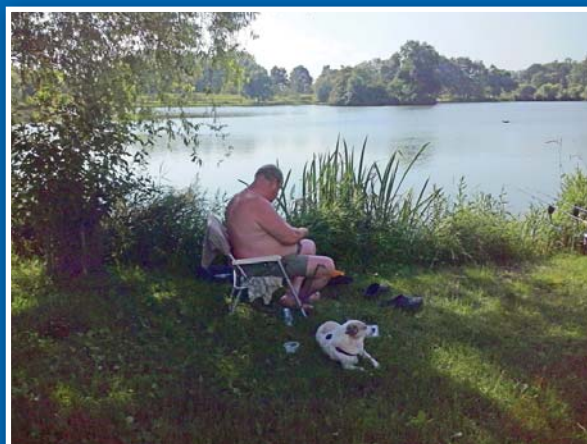
*Spokojené, láskou a porozuměním naplněné
vánoční svátky, v novém roce všechno
dobré, hodně štěstí a zdraví přeje*

MS ROHATČANĚ

Kalendář 2022 - v prodeji na pokladně OÚ

Rybáři

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

